

MÁSODIK SZEKCIÓ

KRISTÓF kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(23992/02 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. április 11.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Kristóf kontra Magyarország ügyben,

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
R. TÜRMEŒ,
K. JUNGWIERT,
V. BUTKEVYCH,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI, *bírák*
és S. DOLLÉ, *Hivatalvezető*

2006. március 21-én tartott zárt ülésén
az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (23992/02 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján egy magyar állampolgár, Kristóf Gyula (a "kérelmező") 2000. július 31-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Hölzl Lipót, az Igazságügyi Minisztérium Helyettes Államtitkára képviselte.

3. 2005. június 16-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli az eljárás elhúzódásával kapcsolatos panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1938-ban született és Makón él.

5. 1993. október 8-án a kérelmező és elvált felesége lakáshasználattal kapcsolatos vitájával összefüggésben a kérelmező volt felesége birtokháborítási pert indított a kérelmező ellen a Budapest XVIII-XIX. kerületi Bíróság előtt.

6. 1993. december 21-én és 1994. április 5-én a bíróság tárgyalást tartott.

7. 1996. február 28-án a bíróság keresetének pontosítására hívta fel a felperest.

8. 1997. március 19-én hatásköri okok miatt az ügy átkerült a Makó Városi Bíróság elé. 1997. szeptember 9-én és 23-án a bíróság tárgyalást tartott. Az eljárás rövid szünetelése után 1997. december 16-án újabb tárgyalásra került sor, amelyen a felperes nem jelent meg. Újabb szünetelést követően 1998. május 5-én és június 25-én a bíróság tárgyalást tartott. 1998. július 7-én a felperes pontosította keresetét.

9. 1998. szeptember 29-én és október 22-én, továbbá 1999. július 15-én valamint szeptember 16-án és 23-án a bíróság tárgyalást tartott. Szeptember 23-án a bíróság ítéletet hozott, melyben részben helyt adott a felperes keresetének. A kérelmezőt arra kötelezte, hogy 67.592 forintot és annak kamatait fizessen meg a felperesnek. A bíróság megállapította, hogy a per tárgya a házassági közös vagyon megosztását érintő adósság rendezése volt.

10. Fellebbezés nyomán 2000. január 26-án a Csongrád Megyei Bíróság helybenhagyta a határozatot.

11. 2000. május 31-én a Legfelsőbb Bíróság érdemi vizsgálat nélkül elfogadhatatlannak találta a kérelmező felülvizsgálati kérelmét, mivel az ügyben vitatott érték az 500.000 forintos törvényes küszöböt nem haladta meg, amely összeg alatt nem indítható felülvizsgálat másodfokú határozatok ellen.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

12. A kérelmező panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy...bíróság...ésszerű időn belül...hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában...”

13. A Kormány vitatta a panaszt.

14. A figyelembe veendő időszak 1993. október 8-án kezdődött és 2000. május 31-én zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten csaknem hat évig és nyolc hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

15. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

16. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

17. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

18. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmező azt is panaszolta, hogy a hazai bíróságok határozatai tévesek, s hogy felülvizsgálati kérelme megvizsgálásának Legfelsőbb Bíróság általi elutasítása a jogsérelem hatékony orvoslásának megtagadását jelentette. A kérelmező az Egyezmény 6. Cikk 1. §-ra és a 13. Cikkre hivatkozik.

20. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, hogyha e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság úgy véli: az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna.

21. Továbbá, a Bíróság észrevételezi, hogy a Városi Bíróságnak a kérelmező ügyében hozott határozatát a Megyei Bíróság érdemben felülvizsgálta. A Bíróság számára pusztán az a tény, hogy a Megyei Bíróság jogerős határozatát a Legfelsőbb Bíróság nem vizsgálta felül, *ratione valoris* nem jelenti azt, hogy a kérelmező számára a 13. Cikk alapján biztosított jogokat megsértették volna.

22. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikke 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

23. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

24. A kérelmező összesen 12.135.000¹ forint vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt

25. A Kormány vitatta az igényt.

26. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 2.500 eurót ítél meg számára ilyen címen.

B. Költségek és kiadások

27. A kérelmező ilyen címen nem terjesztett elő igényt.

C. Késedelmi kamat

28. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatónak, a kérelem többi részét pedig elfogadhatatlannak *nyilvánítja*;

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;

3. *Megállapítja*:

(a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 2.500 eurót (kétezer ötszáz euró), továbbá az ezen összeget terhelő adók

¹ 48,400 euró

összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. április 11-én került kiküldésre.

J.P. COSTA
Elnök

S. DOLLÉ
Hivatalvezető